

Sygnatura akt VIII GC 459/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu 24 stycznia 2019 roku w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko K. N.

o zapłatę

na skutek skargi tłumacza K. M. na postanowienie referendarza sądowego z 15 czerwca 2018 r.

postanawia:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 15 czerwca 2018 r. referendarz sądowy oddalił wniosek tłumacza K. M. o przyznanie wynagrodzenia za tłumaczenie ustne na rozprawie 14 maja 2018 r. Oddalenie wniosku znajdowało podstawę w art. 92 ust. 1 i 2 w zw. z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 300 z późn. zm.; dalej: u.k.s.c.), a wynikało z faktu, że tłumacz K. M. utraciła prawo do wynagrodzenia. Wniosek o przyznanie wynagrodzenia i zwrot kosztów podróży złożyła 7 czerwca 2018 r., czyli po upływie przepisane terminu 3 dni od zakończenia czynności z jej udziałem.

Tłumacz K. M. zaskarżyła powyższe postanowienie, wnosząc o ponowne rozpatrzenie złożonego wniosku. Przyznała, że uchybiła wynikającemu z przepisów terminowi, jednak wyjaśniła, że o 3-dniowym terminie na zgłoszenie wniosku nie wiedziała, a zwłoka ze złożeniem wniosku o zwrot wynagrodzenia wynikała z jej ówczesnej trudnej sytuacji życiowej, w tym rodzinnej i zdrowotnej.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga nie mogła podlegać uwzględnieniu.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy prawidłowo wyjaśnił, że tłumacz biorący udział w postępowaniu na zlecenie sądu może ubiegać się o wynagrodzenie za dokonywane czynności i zwrot wydatków. Zgodnie ze wskazanym art. 92 ust. 2 u.k.s.c. wniosek taki składa się ustnie do protokołu lub na piśmie, w terminie 3 dni od dnia zakończenia czynności z udziałem osoby uprawnionej do tych należności.

Przedmiotowy wniosek dotyczył tłumaczenia ustnego podczas rozprawy 14 maja 2018 r., a zatem 3-dniowy termin upłynął bezskutecznie 18 maja 2018 r. Tłumacz K. M. wniosek o przyznanie wynagrodzenia (rachunek) zgłosiła dopiero po upływie powyższego terminu, tj. 7 czerwca 2018 r. (k. 286).

Nadmienić należy, że według art. 92 ust. 4 u.k.s.c. tłumacz K. M. musiała zostać pouczona o prawie i sposobie zgłoszenia wniosku o zwrot należności oraz o skutkach niezachowania terminu wskazanego w art. 92 ust. 2 u.k.s.c. W rozpoznawanej skardze tłumacz wyjaśniała, że nie miała wiedzy o obowiązującym terminie. O ile brak właściwego pouczenia mógłby dawać podstawę do zmiany zaskarżonego postanowienia, to jednak z akt sprawy wynika, że tłumacz K. M. została właściwie pouczona.

Mianowicie należy zauważyć, że na rozprawę 14 maja 2018 r. tłumacz została wezwana pismem z 28 lutego 2018 r., którego kopia znajduje się w aktach sprawy. Na drugiej stronie wezwania znajdują się pouczenia, w tym: „Zwrot należności związanych ze stawiennictwem w sądzie przyznaje się na wniosek świadka, biegłego lub tłumacza złożony na piśmie lub ustnie do protokołu rozprawy. Wniosek składa się niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po rozprawie. Osoby, które nie zgłosiły żądań w tym terminie, tracą prawo do przyznania im tych należności.” (k. 120v).

Mając powyższe na względzie zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy na podstawie art. 398²³ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...)

- (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....